

# РЕШЕНИЕ

№ 4316

гр. София, 14.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА  
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА  
Административно наказателно дело № 20221110204601 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чЛ. 58д - чЛ. 63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) /относимата редакция към датата на образуване на производството/.**

Образувано е по жалба на К. М. П., ЕГН \*\*\*\*\*, чрез адв. А. Ж. от САК, срещу наказателно постановление (НП) № СОА22-РД11-177 от 28.02.2022 г., издадено от заместник - кмет на Столична община, направление „Правен и административен контрол“, с което на основание чЛ. 22, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), вр. чЛ. 14, ал. 1 от Наредбата за обществения ред на територията на Столична община (НОРТСО) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чЛ. 2, ал. 1 от НОРТСО.

В жалбата се твърди, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Моли се за отмяна на обжалваното наказателно постановление и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, нередовно призован, не се явява. За него се явява процесуалният му представител адв. Ж., който счита, че от формираната по делото доказателствена съвкупност не се доказва подзащитната му П. да е извършила вмененото ѝ административно нарушение, като оспорва фактическите и правните констатации на

административнонаказващия орган. Сочи още, че атакуваното НП е издадено извън срока по чЛ. 34, аЛ. 3 от ЗАНН. Моли за отмяна на наказателното постановление и за присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно чЛ. 38, аЛ. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) за безплатно оказана правна помощ.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява и не изпраща свой представител. Взема становище по същество на делото в съпроводителното писмо към административнонаказателната преписка, като оспорва жалбата и моли обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

**След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:**

Жалбоподателят К. М. П. живеела в гр. София, ..., заедно с детето си и баща си - свидетеля М. П. А..

На 21.06.2021 г., около 15:08 часа, в 09 РУ-СДВР бил получен сигнал за нарушаване на тишината. Сигналът бил подаден от лицето С. и се изразявал в оплакване от силна музика, звучаща на адрес гр. София, ....

С оглед извършването на проверка на мястото били изпратени полицейски служители от 09 РУ-СДВР, сред които и свидетелят ЛГ. Д.. След като пристигнали на адреса, полицейските служители чули силна музика от озвучителна уредба, звучаща от апартамента. Полицаяте многократно почукали на вратата, но никой не им отворил. За случая била изготвена докладна записка от свидетеля Л. Д., адресирана до началника на 09 РУ-СДВР, която била разпределена на св. И. Д. К.. Впоследствие адресът бил посещаван многократно от служители на 09 РУ-СДВР, които на 29.06.2021 г. на място установили жалб. К. П., която била надлежно призована да се яви в сградата на 09 РУ-СДВР на 01.07.2021 г., но не го сторила.

На 02.08.2021 г. свидетелят М. А. се явил при полицейски инспектор от 09 РУ-СДВР и дал писмени сведения по повод нарушаването на обществения ред на горепосочения адрес.

Въз основа на данните от докладната записка, съставена от св. Л. Д., и от писмените сведения, дадени от св. М. А., на 30.08.2021 г. св. И. К., на длъжност „полицейски инспектор“ при 09 РУ-СДВР, съставила против жалб. К. П. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. АА, бЛ. № 733777 от 30.08.2021 г. за нарушение на чЛ. 2, аЛ. 1 от НОРТСО, а именно за това, че на 21.06.2021 г., около 15:15 часа, в гр. София, ... е установено, че създава шум, предизвикан от озвучителна уредба в периода от 14:00 часа до 16:00 часа. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и на един свидетел на неговото съставяне, като бил подписан от последните и от актосъставителя. На същата дата - 30.08.2021 г. екземпляр от акта бил връчен на жалб. К. П., която не вписала възражения срещу него в съответната графа. Такива не постъпили и в срока по чЛ. 44, аЛ. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН сер. АА, бЛ. № 733777 от

30.08.2021 г. било издадено обжалваното наказателно постановление № СОА22-РД11-177 от 28.02.2022 г., издадено от заместник - кмет на Столична община, направление „Правен и административен контрол“, с което на основание чЛ. 22, аЛ. 5 от ЗМСМА, вр. чЛ. 14, аЛ. 1 от НОРТСО на жалб. К. П. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушението, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на НП и в акта за неговото установяване. На 15.03.2022 г. наказателното постановление било връчено на жалбоподателя, като на 29.03.2022 г. жалбата срещу него постъпила при административнонаказващия орган.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства - показанията на свидетелите И. Д. К., ИАК. (частично), М. П. А. (частично), ЛГ. Д., писмо от Столична община до жалбоподателя, ведно с известие за неговото доставяне, копие на Заповед № СОА20-РД09-1059/13.01.2020 г. на кмета на Столична община относно компетентността на административнонаказващия орган, писмо-справка от 09 РУ-СДВР до СРС относно получените сигнали за нарушаване на тишината в периода от 14:00 часа до 16:00 часа на 21.06.2021 г., писмо от 09 РУ-СДВР до СРС с вх. № 135236/29.06.2022 г. с приложения.

По делото има приложени писмени сведения от св. М. А. и 2 броя докладни записки, изготвени от свидетелите И. К. и Л. Д.. Доколкото в тези писмени документи по същество се съдържат показания на посочените трима свидетели, само че дадени не устно и непосредствено пред съда, а в писмена форма, съдът счита, че тези документи не съставляват нито писмено, нито гласно доказателство по смисъла на ЗАНН и НПК. Във връзка с това, че докладната записка не представлява годно доказателствено средство има редица съдебни решения, включително и на ВКС (Решение № 278/21.06.2010г. на ВКС, II НО). Поради това не следва да бъдат подлагани на анализ писмените сведения от А. и изготвените от К. и Д. докладни записки, а единствено, с оглед наличието им по делото, следва да се приеме, че такива документи съществуват.

Съдът дава вяра на показанията на актосъставителя И. К., от които се установяват обстоятелствата, свързани със съставянето на АУАН сер. АА, бЛ. № 733777 от 30.08.2021 г. Показанията на този свидетел са обективни и последователни и намират опора в отразеното в акта, както и в съществуването на докладна записка, съставена от св. Л. Д., и на писмени сведения от св. М. А. (не и в съдържанието им по изложените по-горе съображения). Свидетелката К. заявява, че е съставила посочения акт именно въз основа на данните от докладната записка и писмените сведения, като не излага конкретна информация относно вмененото на жалб. П. административно нарушение, за което твърди, че нарушава нощната тишина, и няма спомен, дали се е изразило в пускане на силна музика или в говорене на висок глас.

Съдебният състав се доверява и на показанията на Л. Д., от които се установява единствено фактът на съставяне на докладна записка от този свидетел, който няма спомен за случая, предвид изминалия времеви период и естеството на неговата работа.

Настоящият съдебен състав кредитира показанията на свидетеля ИК. единствено в частта, в която същият заявява, че на горепосочения адрес живеят жалб. К. П., детето ѝ и баща ѝ св. М. А., както и че на П. са съставени два акта за установяване на административно нарушение. В тази част показанията на свидетеля Котрулев намират опора в показанията на св. А. и в приложените по делото актове, съставени против П.. В останалата си част обаче показанията на свидетеля Котрулев не съдържат конкретни фактически данни досежно процесното нарушение, неотносими са към предмета на доказване по делото, а освен това, твърденията, че жалб. П. не се е намирала на територията на гр. София от средата на месец юни до средата на месец юли 2021 г. (в който период попада и датата на извършване на нарушението), се опровергават от приложената на лист 44 от делото призовка, от която е видно, че е получена от К. П. на 29.06.2021 г. в гр. София.

Съдът намира, че следва се довери на показанията на св. М. А. единствено в тези части, в които свидетелят сочи, че живее заедно с дъщеря си - жалб. П. и нейния син и че е дал писмени сведения пред полицейски служители. В останалата си част обаче показанията на свидетеля А. не съдържат конкретна информация за случая и не са относими към предмета на делото. В разпита си пред съда св. А. разказва за отношенията му с П. и поведението на същата, осъществили се в период от над седем години, без обаче да излага конкретни данни за нарушението, за което се твърди да е извършено на 21.06.2021 г. Изводът е верен, доколкото свидетелят твърди, че на въпросната дата се е намирал в жилището си в периода около 10:00 - 11:00 часа, когато полицаи започнали да чукат на вратата заради силната музика и той отворил вратата, като процесното нарушение се твърди да е установено от полицейските служители в 15:15 часа и няма данни някой да им е отварял вратата. Ето защо, съдът дори с доверие показанията на този свидетел единствено в посочените по-горе части, кореспондиращи с останалия доказателствен материал.

За правилното изясняване на фактическите обстоятелства по делото служат и събраните писмени доказателства, надлежно приобщени по съответния процесуален ред, и затова съставът на съда основа своите фактически изводи и въз основа на посочените по-горе писмени доказателства.

**При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:**

**Жалбата е** подадена в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чЛ. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е **основателна**.

Съгласно разпоредбата на чЛ. 63, аЛ. 1 от ЗАНН съдът е длъжен да провери законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата - арг. от чЛ. 314, аЛ. 1 от НПК, вр. с чЛ. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че са спазени давностните срокове за съставяне на АУАН и издаване на НП по чЛ. 34, аЛ. 1 и аЛ. 3 от ЗАНН. Актът е съставен от компетентно длъжностно лице - „полицейски инспектор“ при 09 РУ-СДВР, в изпълнение на изискванията на чЛ. 21, аЛ. 1, вр. чЛ. 12, т. 3 от НОРТСО. От приложената по делото заповед № СОА20-РД09-1059/13.01.2020 г. на кмета на Столична община и предвид нормата на чЛ. 21, аЛ. 2 от НОРТСО следва, че Ралица С., като заместник-кмет на Столична община, е била оправомощена да издава наказателни постановления за нарушения по НОРТСО, поради което и обжалваното НП следва да се приеме, че е издадено от компетентен орган.

Въпреки изложеното до тук, настоящият съдебен състав констатира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При съставянето на АУАН сер. АА, бЛ. № 733777 от 30.08.2021 г. и издаването на обжалваното НП не са спазени изискванията, произтичащи от разпоредбите на чЛ. 42, т. 4 и чЛ. 57, т. 5 от ЗАНН. И в двата процесуални документа е посочено, че на 21.06.2021 г. е установено, че жалб. К. П. създава шум, предизвикан от озвучителна уредба от 14:00 часа до 16:00 часа. Според съдебния състав това съдържание не покрива изискванията на закона за описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Нито в акта, нито в постановлението е отразено кой е установил създаването на шум, по какъв начин е замерен шумът и въз основа на какво е прието, че такъв е създаден и то именно от жалб. К. П.. Действително, като доказателства, потвърждаващи нарушението, в акта са посочени писмените сведения от св. А. и съставената от св. Д. докладна записка. В тази връзка, на първо място, следва да се отбележи, че посочените писмени сведения не съдържат никакви данни относно конкретното нарушение. На второ място, следва да се има предвид, че докладната записка не представлява годно доказателствено средство според трайно установената съдебна практика (Решение № 149/16.10.2017г. по н. д. № 688/2017 г. на ВКС, III НО и други) и съдържащите се в докладната записка данни не могат да служат и като доказателство за установяване авторството на деянието и механизма на извършването му. Поради това, а и доколкото докладната записка няма характеристиките на официален документ по смисъла на чЛ. 93, т. 5 от НК, в случая не следва да се прилага чЛ. 40, аЛ. 4 от ЗАНН.

Съдът също така констатира, че е опорочена самата процедура по съставяне на АУАН, доколкото същият е съставен в присъствието на един

свидетел, за който няма данни да е присъствал при извършване или установяване на нарушението, т.е. той е единствено свидетел при съставяне на акта. От разпита на актосъставителя К. пред съда се установи, че и тя не е присъствала при извършването на проверката и при установяване на нарушението. Ето защо е налице хипотезата на чЛ. 40, аЛ. 3 от ЗАНН, в която е необходимо съставяне на АУАН в присъствието на „двама други свидетели“, т. е. такива, които не са присъствали нито при извършване, нито при установяване на нарушението. Съставянето на АУАН в присъствието само на един свидетел по чЛ. 40, аЛ. 3 от ЗАНН представлява нарушение на процесуалните правила, достатъчно да обоснове отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Посочените процесуални нарушения са от категорията на съществените, доколкото ограничават правото на защита на санкционираното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере въз основа на какви свидетели и за какво го обвинява административно-наказващият орган, респективно да организира по адекватен начин защитата си. Това е недопустимо, тъй като с акта и наказателното постановление се очертават пределите на административното обвинение и последното следва да бъде ясно, конкретно и да съдържа всички признаци от обективната страна на вмененото нарушение. Визираните по-горе съществени нарушения на процесуалните правила обуславят извод за отмяна на наказателното постановление на формално основание.

За прецизност на изложението, съдът намира за необходимо да посочи и съображения по съществото на спора. В разглеждания случай, дори да се приеме за доказано от обективна страна, че е имало шум, предизвикан от озвучителна уредба, то не може да се приеме за безспорно установено, че автор на процесното нарушение е именно жалб. К. П.. При посещението на адреса и констатирането на нарушението никой не е отворил вратата на полицейските служители, съответно не са установени лицата, намиращи се в апартамента, като от показанията на св. А. става ясно, че жалб. П. често канела гости. Полицейските служители при посещението на адреса на 29.06.2021 г. са установили жалб. К. П., но тогава не е имало нарушения на тишината. При това положение няма как да се заключи, че установената осем дни по-късно на адреса К. П. има нещо общо със създадения шум от озвучителна уредба, установен на адреса на 21.06.2021 г. Обстоятелството, че едно лице живее на даден адрес, само по себе си не може да послужи за установяване на авторството на процесното нарушение при положение, че не е изследвано дали П. е била на посоченото място в деня на извършване на нарушението и дали там са присъствали и други лица. Освен това, както вече беше посочено, подадените от св. А. писмени сведения не съдържат конкретни фактически данни за констатираното административно нарушение, като нито те, нито съставената докладна записка могат да послужат за установяване на авторството на нарушението. Последното не може да се установи и от събраните в хода на съдебното следствие доказателствени

материали, доколкото показанията на свидетелите Котрулев и А. не дават информация на съда относно конкретното вменено на жалб. П. нарушение, а свидетелят Д., който лично е извършил проверката и е установил нарушението, няма никакъв спомен за случая. Впечатление прави и че самият актосъставител по време на разпита пред съда не може да си спомни дали нарушението се изразява в пускане на силна музика или в говорене на висок глас и твърди, че се касае за нарушение на нощната тишина, което не отговаря на констатациите в АУАН. Последният няма доказателствена стойност, а тежестта на доказване в случая е за административнонаказващия орган. Ето защо, с оглед изложеното съдът счита, че извършването на процесното административно нарушение от жалб. К. П. не се доказва по безспорен начин, което е основание за отмяна на оспореното НП като неправилно, издадено в противоречие на материалния закон.

Въз основа на гореизложените мотиви съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено поради допуснати съществени процесуални нарушения и поради недоказаност на административнонаказателното обвинение срещу жалб. К. П..

При този изход от делото съгласно чЛ. 63д, аЛ. 1 от ЗАНН, вр. чЛ. 143, аЛ. 1 от АПК правото на разноски възниква в полза на жалбоподателя, който чрез процесуалния си представител изрично в съдебно заседание е направил искане за присъждане на такива. От приложения като лист 6 от делото договор за правна защита и съдействие се установява, че на жалбоподателя като материално затруднено лице му е оказана безплатна правна помощ на основание чЛ. 38, аЛ. 1 от ЗА, вр. чЛ. 5, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая жалбоподателят е декларирал обстоятелствата, свързани с материалното му състояние. Според чЛ. 38, аЛ. 2 от ЗА, в случаите по аЛ. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чЛ. 36, аЛ. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Разпоредбата на чЛ. 36, аЛ. 2 от ЗА гласи, че размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента, като този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В случая минималният размер на възнаграждението е 300 лева съгласно чЛ. 18, аЛ. 2, вр. чЛ. 7, аЛ. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед цитираната нормативна уредба в полза на адв. А. Н. Ж. от САК, осъществил безплатна адвокатска помощ в настоящото производство, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева. Съгласно т. 6 от ДР на АПК поемане на разноски от административен орган означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на

което е административният орган. В случая разностите следва да бъдат възложени върху юридическото лице, от което е част наказващият орган, а именно Столична община.

Така мотивиран и на основание чЛ. 63, аЛ. 2, т. 1, вр. аЛ. 1 и чЛ. 63д, аЛ. 1 от ЗАНН, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** наказателно постановление № СОА22-РД11-177 от 28.02.2022 г., издадено от заместник - кмет на Столична община, направление „Правен и административен контрол“, с което на основание чЛ. 22, аЛ. 5 от ЗМСМА, вр. чЛ. 14, аЛ. 1 от на жалбоподателя К. М. П., ЕГН \*\*\*\*\*, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чЛ. 2, аЛ. 1 от НОРТСО, като неправилно и незаконосъобразно.

**ОСЪЖДА** Столична община да заплати на адв. А. Н. Ж. от САК, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Емил де Лавеле“ № 32, ет. 2, кантора 12, сумата от 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение съгласно чЛ. 38, аЛ. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_